

stiteja dne 30. junija. Na predvečer dne 29. t. m. se bo vršila rimska procesija z ostanki sv. Ivana Nepomuka v spomin 200letnice, odkar je bil prištet med svetnike.

Sv. Andraž v Haložah. Letos smo imeli že trikrat točo. Ker smo še v prvi polovici junija, Bog ve kolikokrat bo nas še obiskala? Kar ni vzel mraz, je vzela toča ter zmanjšala pridelek že za prihodnje leto. Gorice kažejo slabo. Vino 1928 je še večidel v kletih. Posestniki najemajo posojila in plačujejo obresti, ker ne bi radi pod ceno dali vina.

Ormož. Na povabilo gospoda župnika so tukajšnji župljani kupili za župnijsko cerkev 2 nova lesena kipa: sv. Antona Padovanskega in sv. Male Terezike. V kratkem času so dobri verniki nabrali lepo svoto denarja, tako da malo manjka, da bi se s tem prenovili tudi precej zapušteni oltar Matere božje v kapelici, ki je bil sezidan, kakor se da sklepati iz neke letnice, že leta 1727. Kipi bodo slovesno blagoslovljeni v nedeljo dne 23. junija popoldne pri večernicah. Po večernicah pa bo v Društvenem domu predstava, pri kateri se bodo pokazale 4 žive slike iz življenja sv. Antona. Nalašč za to priliko je znana pesnica-uršulinka M. Elizabeta sestavila štiri primerne pesmi, ki bodo pojasnjevale slike. Poleg tega bo še igra »Dež cvetice, ki kaže čudovito moč sv. Male Cvetke. To igro so predvajali že pred nekaj tedni, pa je vsem izredno ugajala. Pridite, prijatelji lepega nedolžnega veselja!

Stara cesta. Nepopisno bol je prineslo brzojavno poročilo Vrablovi rodbini v soboto dne 8. junija, da je težko obolel, a v nedeljo dne 9. junija, da je že umrl sin in brat Tomaž, ki je služil pri vojni mornarici v Šibeniku. Rajni se je v zadnjem pismu poročal, da pride že v kratkem na dopust, a božja previdnost ga je še nam na neznani slučaj poklicala k sebi na večni dopust, saj je bil vzgleden krščanski mladenič ter član ljutomerskega Orla. Bodi mu daljna zemljica lahka!

Kapela pri Radencih. Dne 12. junija se je tukaj poročil pošten dober mladenič Alojz Pukljavec iz Radenc z istotako vrlo mladenkodužbenko Marijo Jurjevičev. Na veseli gostiji se je nabralo za Dijaško kuhinjo 240 Din. Vsem darovalcem ljubi Bog tisočero povrni! Mladima novoporočencema pa želimo obilno srečo v novem stanu!

Majšperg. V zadnjem času smo Majšperžani doživeli nekaj zelo veselih dogodkov. Prenoviti smo dali notranjščino cerkve, križev pot, vse tri oltarje, orglje itd. Celo prenovitev nam je blagoslovil na Vnebohod presvetli gospod pomožni škof. Dne 3. junija smo imeli v naši sredini presvetlega škofa dr. Andreja Karlina, ki je delil zakrament sv. hirme. Pri vseh lepih in ganljivih cerkvenih slovesnostih smo doživeli žalibog sanjmor. Obšel se je neki Roždek.

Laški okraj. V nedeljo dne 9. junija zvečer med 7. in 8. uro je prihrumela od severozahodne strani v naš okraj zelo huda nevihta z velikim nalivom in tudi točo. Vsa pota so kakor umita od silnega naliwa. Toča po drugod ni napravila posebne škode razven v župniji Razbor, kjer je v nekaterih vaseh popolnoma vse uničila. Ubogo ljudstvo je silno prizadeto,

ker so lege zelo strme in je v tem kraju še precej vinogradov, je škoda tem občutnejša, ker ti so popolnoma uničeni. Seveda je uničeno tudi žito, katerega sedaj kosijo. Gora Lisca je bila pobeljena od toče kakor po zimi od snega. Toča je te kraje zadela sedaj že tretjič zaporedoma v zadnjih treh letih. Dne 25. avg. 1927 je bila Lisca pobeljena od toče. Dne 25. maja 1928 istotako in letos dne 9. junija pa še najhujše. Državna in oblastna pomoč je nujno potrebna, da se olajša gorje, ki je zadelo ubožnega kmeta.

ZA RAZVEDRILLO

Dva igralca se nista posebno ljubila. Zgodilo se je, da je igralec I. igral Napoleona, igralec K. njegovega generala. Napoleon ni imel baš dobrega spomina. Kadar je moral na odru brati dopis ali pismo, si je vsebino tudi res napisal, predno je prišel na oder in jo je tam lepo prebral. Tako se je zgodilo tudi ta večer. Toda nesreča nikdar ne počiva. General mu je izročil v izdajalskem namenu prazen list. Že se je veselil zadrege igralca, ko mu je ta mirno vrnil list in rekel: »Čitajte sami, general! Mož je seveda osupnil in jecjal par besed, kar občinstvu seveda ni bilo posebno všeč.

Doktor Burney se je bal le dveh stvari: namreč vode in prepiha. Nekoč je potoval sam brez spremstva. Zgodilo se je, da so ga napadli roparji. Burney jim je izročil svoj denar, uro in drugo, ne da bi se branil. Ko so se razbojniki oddaljili, jih je poklical z ostrim glasom nazaj. Eden od njih se je res vrnil. »Zaprte vendar vratka kočije!« je zagrmel doktor in razbojnik ga je prestrašen ubogal.

Slavni slikar Mihael Angelo Buonarrotti je naslikal na sliki »Poslednja sodba« med pogubljenimi nekega kardinala, s katerim nista bila prijatelja. Kardinal je bil tako izborno zadet, da ga je spoznal vsakdo že takoj na prvi pogled. Kardinal je slikarja tožil pri papežu Klementu VII., ki ga je zavrnil: »Jaz lahko rešim ljudi iz vic, iz pekla pa nikakor ne!«

Grof Henrik Bruhl (rojen leta 1700, umrl leta 1763), saški minister, je bil izredno pohlepen po dobičku, zraven pa razsipen in nečimeren. Imel je 200 slug in napravil letno najmanj 1 milijon. Dve dvorani sta bili polni oblek in k vsaki je imel posebno žepno uro, sabljo in tobačnico. Svoje obleke je imel naslikane v knjigi, ki so mu jo morali

predložiti vsako jutro. Prusi so našli v njegovi palači: 200 parov nizkih čevljev, 1500 parov visokih čevljev in 800 spalnih oblek. Bruhlovo razkošje v obleki so pozneje kazali radovednim tujcem in neki Francoz je vzkliknil: »Pokažite mi njegove čednosti in ne njegove hlače!«

Holandski admiral Bombell je bil prvotno hlapec pri nekem posestniku v Bombelu. Radi drznih nerednosti je moral pobegniti iz službe in je postal po letih admiral holandske mornarice. Tedaj je pisal siromašni služkinji v Emerleini: »Draga moja! Če si še zmiraj istih misli, kakor takrat, ko sva skupaj služila v Bombellu, pridi k meni v Haag in postani moja žena. Sem sedaj holandski admiral Kil de Bombell, preje Kil Ipsen. Tvoj zvesti ženin.« Dekla je takoj odpotovala v Haag in postala gospa admiralova.

Švedskega kralja Friderika so na njegovem potovanju v neki vasi izredno slavnostno sprejeli. Župnik ga je na čelu vaščanov pozdravil s pesmijo, ki jo je sam zložil. Kralja je presenetil lepi sprejem, poleg tega mu je ugajala pesem in rekel je: »Bis!« (še enkrat). Pesnik je ponovil nagovor in kralj mu je podaril 50 cekinov. Župnik se je poklonil spoštljivo in obenem posnemal kralja, rekoč: »Bis!« — Frideriku je bil ta dogodek tako po godu, da mu je res podvojil darilo.

Študent, ki na vseučilišču nikakor ni napredoval, pač pa precej nebrzdano živel, je večkrat padel pri izpitu in bil odpuščen iz visoke šole. Pred odhodom domov je še priredil svojim prijateljem gostijo. Ob tej priliki ga je naprosil dober znanec, naj mu nekaj napiše v spominsko knjigo. Odslovljeni dijak mu je napisal izrek iz sv. pisma: »Še malo, in ne bode me videli, ker odhajam k očetu!« Prisoten dotipnež, ki je čital ta izrek, je pripisal: »In ko ga je oče zagledal — je grenko jokal.«

Baronu Becku, ki je bil siromašnih staršev, pa se je pozneje povzpelo do dostojanstva maršala, je nekdo v prepiru očital njegov preprost rod. Baron mu je odvrnil: »Ne tajim, da sem poštarjev sin; vendar pa je med nama ta razlika, da sem jaz zdaj maršal, vi pa bi ostali poštarjev sin, če bi bili na mojem mestu!«

Najnovije garantirane krojne vzorce (muštre) za vsakovrstne obleke, plašče, športne hlače, športne čepice, kostume, perilo itd. razpošilja po meri: A. Gubina, Sv. Peter pod Sv. Gorami. 751

A 49/29 5.

DRAŽBENI OKLIC.

V zapuščinski stvari po dne 29. januarja 1929 umrli Jožefi Krhlanko, posestniki p. d. Štefan v Pretrežu št. 21, prodalo se bode na predlog dedičev potom prostovoljne javne dražbe na licu mesta v Pretrežu dne 7. julija 1929 ob 2. uri popoldne posestvo vlož. št. 11 k. o. Pretrež in vlož. št. 102 k. o. Laporje s 7 glav živine in 3 vozovi.

Okrajno sodišče v Slovenski Bistrici, odd. I. dne 17. 6. 1929. 752

Pogled v delovanje zločincev.

Zločincev, ki bi si izmislili pri drznih činih kaj res novega in izvirnega, je zelo malo. Lopovi po poklicu posnemajo svoja lastna prejšnja dejanja, ali pa — druge tovariše. Zločinski talenti, ki so utisnili roki pravice neizbrisno slavo, ki so se pojavljali pod 100 in še več izmišljenimi imeni, ki so znali duhovito nastopati v ulogi: Angleža, Francoza, bogatega indijskega princa, braziljanskega farmerja, ki so menjavali bivališča iz enega dela sveta v drugega, so na vseh krivih potih ponavljali eno in

isto kaznjivo dejanje.

Da je zgoraj beležena trditev resnična, jo hočemo podpreti z nekaterimi svetovno znanimi zgledi.

Vzamimo n. pr. **zločinca Parafa**, po rodu Elzačana, ki je opravljal svoj posel po Angleškem, Franciji, Severni Ameriki in v Čile, si je nagromadil neizmernega bogastva ter živel v prvih hotelih najbolj razsipno življenje. Začel je s tem, da je prodal patent za baže od njega iznajdeno barvo nekemu tovarjstvu za sukno v Glasgovo. Kupila mu

je nesla nekaj tisoč angleških funtov. Druga lopovščina, katero si je privoščil v Parizu, je bila iste vrste in je izkupil nekaj 100 tisoč frankov. V New Yorku ga dobimo, ko prodaja ničvredne patente za barve in z izkupičkom živi in se giblje v najboljši družbi, kjer razmetava denar. Naletimo nanj v Čile, kjer je goljufal začetkom z izmišljotino: pridelati iz bakra zlato. To goljufijo je hitro opustil in začel zopet izvažati iz žepov bogatinov zlato s prodajo lažipatentov za barve.

Znana zastopnica »hohštalarica« je bila Angležinja Gordon-Baillie. Potovala je iz Londona v Pariz, iz Pariza v Rim in na Dunaj, sploh po vseh glavnih mestih Evrope. Spremljala jo je na potovanjih služinčad. Goljufica je priredila umetniške in dobrodelne koncerte, nasedali so jej politiki svetovnega slovesa, finančniki in plemenitaši. Po vseh velemedstih je zapustila bogzna koliko neporavnanih računov pri hotelirjih, trgovcih ter hišnih posestnikih. Menjavala je pravo ime ravno tako hitro kakor dragocena oblačila. Na celi poti bogzna koliko goljufij ter prevar se je posluževala vedno ene in iste vrste zločinskega načina.

Najbolj znameniti vlomilec v bančne blagajne je bil Maks Shimburn. Kot ubog žid se je preselil iz Nemčije v Ameriko in je umrl v Belgiji kot večkratni milijonar. O njegovi mladosti ni znano nič kaj posebnega. Učil se je kovaške obrti. V St. Louis v Ameriki ga je prvič zgrabila policija radi vloma. Ta slučaj je bila le nekaka predigra za nadalj na zločinska dejanja. Prvi večji vlom si je privoščil v Bostonu, kjer je izpraznil bančne shrambe, kjer je bila zaklenjena razna zlatnina ter dragocenosti. Od tedaj so postali vlomi v bogato založene banke njegova posebnost. Pripovedujejo o njem, da je šel lahko v vsako še tako skrbno zaklenjeno banko kakor skozi odprta vrata. Njegovi vlomilski spretnosti se ni zoperstavila nobena ključavnica in nobena še tako težka blagajna. Število od njega izropanih bank je veliko in iz nekaterih večjih po-

mestih Združenih držav je odnesel ogromne svote. Shimburn je brezmiselno razmetaval naropano premoženje. Stanoval je v najbolj dragih hotelih, gibal se v najbogatejši družbi, ni zamudil nobene dirke, nobenega kartanja, kjer je stavil ter izgubljal bajno visoke svote. Tako je živel v vsem mogočem izobilju leta in leta, dokler ga ni izdal in spravil v zapor eden od sopomagačev, ko je olajšal banko »Concord« za 200 tisoč dolarjev. Njegovi aretaciji se je čudila in nad njo strmela cela boljša in bogatejša ameriška družba, koje vneti in ugledni član je bil precej let. V ječi ni zdržal dolgo in je vedno iskal priliko, kako bi se osvobodil samotnih štirih sten. Napadel je paznika, mu izmaknil ključ in ušel enkrat skozi vrata — brez vlomilskega orodja. Prijeli so ga, ga zaprli, a je zopet pobegnil. Po vsakem pobegu se je znova lotil priučene vlomilske obrti in vedno v večjem obsegu. Slednjič se je lotil njegove izsleditve svetovno znani detektiv Pinkerton, ki ga je našel ter prijel. Da bi bil prepričan in onemogočen vsak poskus pobega, so lopova skupaj zvezali z dvema Pinkertonovima pomagačema in zaprli trojico v posebno skrbno zastraženo ječo takoj po aretaciji. Drugo jutro ni bilo Shimburna nikjer. Posrečilo se mu je, da je odklenil s kratvatno iglo ključavnico na verigi, s katero je bil uklenjen, in je izginil kakor kafa. Nato je bežal iz zanj prevroče Amerike v Evropo, se vrnil še enkrat v Zedinjene države in zagrešil zadnji večji vlom v njujorško Ocean banko. Takrat zadnjič v življenju je izmaknil 1 milijon dolarjev. Z milijonskim premoženjem se je preselil v Belgijo in živel mirno kot ugleden bogataš od suhega premoženja do smrti v mestu Brüssel.

Vzglede prebrisanega tatu je bil angleški bančni ropar Mahon. Ta lopov je bil zasačen pri Bavarski hipotečni in menjalni banki v Monakovem l. 1908. Pri bančni blagajni je menjaval denar: V pravem in odločilnem trenutku je segel z roko skozi odprtino šalterja in

si prilastil celi sveženj veliko vrednih bankovcev ter pobegnil. Ko je hotel naglo ter neopaženo izginiti, je zadel na vratarja, ki ga je povabil v svojo sobo in ga tamkaj premikastil, da je bilo joj. Po aretaciji ni hotel prav nič izpovedati, kdo je in kod se je klatil. Anglež se je vzdržal prav vsake izjave. Detektivji so preobrnilli njegovo stanovanje v hotelu in našli knjigo, v kateri so bila popisana potovanja po večjih mestih Evrope. Knjiga je bila veliko rabljena, a vsekako dobro ohranjena. Detektivji so pri prelistavanju dohnali, katere strani je pretkanec največkrat prebiral. Na ta način so izsledili Angležev potovalni načrt. Rajžal je po Nemčiji, Avstriji, Italiji ter po Francoskem in seve obiskal le večja mesta naštetih držav. Monakovska policija se je obrnila na razne policijske komisarijate, ki so znali poročati, da ima trdovratni zločinec na vesti vse polno največjih tatvin iz bogatih denarnih zavodov.

Kako izslediti policija najbolj prebrisane zločince?

Ako se doigra v kakem mestu vlom v banko, je nenadoma ukradena kaka posebna dragocenost, zginejo razni predmeti iz trgovin, policija ne more preiskati 50 tisoč ali še več prebivalcev dotičnega ali sosednih mest. Zasledovanje se omeji le na lopove, ki so specialisti za ravnanje izvršeni zločin in so slučajno po prestani kazni na prostem. Predpogoj je, da so vsi zločinci specialisti skrbno in z vsemi podatki pri policiji uknjiženi. Natančno knjigovodstvo vodijo danes o sumljivih osebah, ki imajo na vesti lopovščine, vsa večja mesta in radi tega je zločinska pot po navadi precej kratka.

„CLIO“
LIMONADNE TABLETE

Okrepčilo za vroče dni

„CLIO“ družba z o. z. Maribor

Mož v sivi suknji.

Roman iz Napoleonove dobe. — Angleški spisala B. Orczy. — Prevedel Paulus.

(Dalje.)

Ko so odkopali krog klesanca in odstranili ruševine, so se vsi trije vprli vanj s plečami in tudi mož v sivi suknji je pomagal. Močen je bil, niso verjeli, da je v njegovi suhi postavi toliko moči. Kamen se je premaknil, še parkrat so se uprli in zavalil se je v stran. Odvalili so ga par korakov daleč.

»Dobro!« je pohvalil mož v sivi suknji.

Na mestu, kjer je ležal klesanec, je bila s cementom vdolbina v tlak velika štiriovalna kamenita plošča. Kos plošče je bil odbit ali z dletom odsekan, za poldrugi čevlji široka odprtina je zevala v tleh. Sredi plošče je bil vdolan železen obroč, vrv je bila pritrjena vanj, ki se je izgubljala v globino.

Z odprtimi usti so strmeli delavci na svojo najdbo, detektiv pa je že urnih rok vlekel vrv iz luknje. Konec je prišel na dan, zadržan je bil v zanki, ki je bila precej ožja nego pleča doraslega moža.

»Prav kakor sem si mislil!« je zamrmral mož v sivi suknji.

Legel je na trebuh, se sklonil nad luknjo in na ves glas zavpil:

»Halo —! Halo —!«

Nobenega odgovora ni bilo, le votel odmev je prišel iz globin.

Spet in iznova je zaklical svoj »Halo!« v odprtino, ko pa se le nihče ni oglasil, je zlezel spet na noge.

»Treba bo odstraniti ploščo!« je dejal močnem. »V eni uri mora biti delo opravljeno!«

Delavci so preiskali cement, s katerim je bila plošča zalita.

»Težko pojde!« je dejal eden. »Tale cement je sila trd, košček za koščekom ga bo treba odklesati!«

»Storite, kar je v vaših močeh!« je dejal mož v sivi suknji resno. »Človeško življenje morebiti zavisi od vašega dela. In tudi to vam lahko rečem, da vam ne bo treba godrnjati nad nagrado, ki jo boste dobili, ako svoje delo dobro opravite. Tujih delavcev vam žal ne morem poslati na pomoč, iz vzrokov, ki vam jih sedaj še ne smem povedati. Sami morate delo dovršiti. Prid-

Izdatje 11. zvezek

Res niste še naročili

Karl Mayeve
knjige?

Ne čakajte, dokler se še dobi. Nad 1000 knjig že razprodanih, ostanek bo kmalu! Pišite Tiskarni sv. Cirila v Maribor.